

De dag van Obama en Philip

HAARLEM - „Manon en ik hebben drie kinderen: Julius (8,5 jaar), Feline (6), en de jongste, Philip. Die laatste van drie jaar heeft ons leven ondersteboven gegoooid. Zelfs zo, dat je als zakenman leert beseffen: waar maken we ons nou allemaal zo druk over?”

Dick Kol (42) is directeur-eigenaar van de gelijknamige Haarlemse tegelhandel, een begrip tot ver in de Randstad en zelfs daar buiten. De zaken gaan boven verwachting goed ondanks de crisis in de bouw.

De dag dat Obama zijn intrede doet als president - 20 januari 2009 - zal Dick niet snel vergeten. Hij ijlt zich naar huis om de speech op tv te zien, als Dick krijgt te horen dat zijn jongste zoon Philip, dan veertien maanden, naar het Spaarne Ziekenhuis moet.

Philip is wat hangerig. Na twee uur wachten komen twee dokters praten. Dick: „Een slecht nieuwsgesprek - ik weet nu wat dat is. 'Uw zoontje heeft een ernstige vorm van kanker'. Het lijkt dan alsof alle lucht uit je gezogen wordt. Op de dag dat Obama zijn geluk niet op kan, stort de wereld voor ons volledig in elkaar.”

Een uur later gaan Dick, zijn vrouw Manon en Philip plankgas naar het AMC, achtste etage Emma Kinderziekenhuis. „Korte tijd later zit Philip aan zijn eerste chemokuur. Even later een tweede slecht nieuwsgesprek. Een dokter vertelt dat Philip lijdt aan AML. Acute meloïde leukemie, een zeldzame aantasting van het beenmerg. Kinderen hebben een overlevingskans van nog geen vijftig procent.”

„Dan ga je de hel in”, zegt Dick. „Je leven gaat volledig op

Vader Dick en moeder Manon Kol, voor vlnr. Julius, Feline en Philip.

FOTO: CYNTHIA VAN DUKE.

z'n kop. Anderen zorgen voor je zaak, opa's en oma's voor je andere kinderen. Philip is nu tweeënhalf jaar later en zelfs na beenmergtransplantaties aan

het eind van zijn Latijn. Aan niets zie je dat. Hij is levenslustig, klaar voor de basisschool. Voor zolang het duurt genieten we volop van elkaar.”

Stichting Zorg zonder zorgen

Praktische hulp in bange dagen

HAARLEM - Maandenlang, terwijl Philip in 2009 en 2010 in het ziekenhuis ligt, kunnen Dick en Manon Kol terugvallen op opa's en oma's die het thuisfront bestieren. Interim-management en toegewijde collega's zorgen voor het bedrijf.

Als begin 2011 duidelijk wordt dat Philip een nieuwe behandeling niet zal overleven, moeten Manon en Dick met die nieuwe werkelijkheid leren leven. Philip, op het oog gezond en levenslustig, komt naar huis.

Dick: „In de praktijk zijn we gestopt met behandelingen, gaan we niet meer ter controle naar het ziekenhuis. Goed kan het niet meer gaan. De tegel ligt scheef, en vroeg of laat struikelt Philip.”

„Kijk, ik kom uit een familie die altijd keihard heeft gewerkt. Mouwen omhoog en dan maar de prut in, als het moet. Gelukkig, zijn er, tot Philip, in de familie nooit ernstige dingen gebeurd. Maar nu staat er een onneembare muur voor ons.”

Die ervaring is hard, maar dat is niet het enige. „Philip is nog niet weg, maar hij heeft ons heel veel gegeven”, zegt Kol. „Dat is de reden dat we besloten hebben een aparte stichting op te richten voor mensen die in een soortgelijke situatie verkeren als wij. Misschien wel als nagedachtenis voor mijn vrouw en ik aan een periode die straks afgesloten wordt. Maar in de eerste plaats omdat Philip - en nou ga ik heel wiebelig praten - ons een ander perspectief

heeft gegeven. Dit joch zet ons op ons plaats, ja.”

Inmiddels is de acte voor de stichting Zorg zonder zorgen gepasseerd, krijgt Dick telefoontjes van kennissen, maar ook wildvreemden die geld willen storten of hun inzet aanbieden. Morgen, bij de start van Haarlem Culinaire gaat er voor het eerst geflyerd worden. Vooral om dat laatste komt het aan, zegt Kol: „Netwerken zodat we een vangnet krijgen.”

Maandenlang, terwijl Philip in 2009 en 2010 in het ziekenhuis ligt, kunnen Dick en Manon Kol terugvallen op opa's en oma's die het thuisfront bestieren. Interim-management en toegewijde collega's zorgen voor het bedrijf.

Omdat niet iedereen in de positie verkeert om een dergelijke nood situatie het hoofd te bieden, wil Stichting Zonder Zorgen bemiddelen bij banken bij het opschorten van lasten, bemiddelen bij de werkgever, hulp leveren bij de tijdelijke overname van de financiële administratie, transport van en naar het ziekenhuis.

Praktische hulp dus in bange dagen. Kol: „Ik werk aan de vorming van een Raad van Tien, met mensen die bereid zijn daar een deel van hun tijd in te steken en onmiddellijk kunnen bijspringen als mensen in de rottigheid belanden.”

Meer info: www.stichtingzzz.nl
Wie Dick Kol wil helpen het netwerk te vergroten, wordt vriend via www.facebook.com/stichtingzonderzorgen